

IBERSKI POLOTOK 2017

Junij 2017

Napisal: V. Krašovec – Ben

ITALIJA, FRANCIJA, PORTUGALSKA, GIBLARTAR, ŠPANIJA, ANDORA 2017

Leto je naokoli in čas za daljši potep. Spomladansko 10 dnevno kondicijsko vožnjo smo opravili že skupaj z Marijo in Francem Čepom po Nemčiji ob reki Ren do Koblenca in nazaj. Med potjo smo obiskali še kraje iz TV nadaljevanke »Gorski zdravnik« in kljub dežju smo srečno in zadovoljni prispeli domov.

Za pot okoli Iberskega ali Pirenejskega polotoka sta se nama pridružila še prijatelja Cvetka in Milan Zgrebec iz Rogoze pri Mariboru. Čas potovanja, za razdaljo okoli 7.500 km, smo predvideli od 25 do 30 dni.

05.06.2017 Koper PZA

Cvetka in Milan sta v Koper na PZA prispela proti večeru. Midva pa tudi, saj sva morala zaradi napovedanega dežja prej od doma, ker po mokrem asfaltu naše ulice, zaradi strmine in spolzke podlage, ne moreva varno od doma. Na PZA-ju smo se na kratko dogovorili kako naprej in se odpravili k počitku, saj smo načrtovali zgoden odhod proti Italiji.

06.06.2017 Koper – Briancon 680 km

Zjutraj na hitro zajtrk s kavico, zapeljemo še na bencinsko črpalko in napolniva rezervoarja, saj v Italiji je gorivo precej dražje. Odločili smo se, da Italijo prevozimo po avtocesti mimo Milana in Torina. Pri Oulx-u zapeljemo na cesto N94, zelo lepo in ovinkasto gorsko cesto, ki pelje preko 1860 m visokega prelaza Montgenevre v Francijo. Do cilja današnje etape nam preostane še spust v dolino do brezplačnega PZA-ja v Brianconu N44.89016 E6.62931.

Kljub večkratnem počitku, smo prispeli do cilja današnje 680 km dolge etape precej utrujeni. Vožnja po avtocesti je bila, zaradi visokih temperatur, zelo naporna. Na nekaterih delih avtoceste pa nas je celo spremljala močna burja. Milanu je zaradi visokega avtodoma burja kar precej nagajala, zato sva

morala zaradi varnosti, večkrat zmanjšati hitrost. Na cilju smo še nekaj pojedli ter se uredili za spanje in lahko noč današnji dan.

07.06.2017 Briancon – Avignon 272 km

Zjutraj zgodaj vstanemo in po zajtrku z Milanom izprazniva odpadno vodo in chem. V bližini še natočiva gorivo in nadaljujemo pot proti Savines Le Lac. Kraj leži v pokrajini Daufineji na vzhodni obali največjega umetnega jezera v Evropi Lac de Serre-Ponçon. Zelo lep urejen kraj oz. mestece, ki živi verjetno od turizma. Čez jezerce je speljan most, preko katerega smo se tudi mi zapeljali. Pot nas vodi med drugim tudi skozi mestece Tallad. Na vzpetini se

vidijo razvaline gradu ali mogočne katedrale. Zapeljemo v staro in prelepo Francosko mesto Sisteron ob reki La Durance. Ker mesto leži med gorskima grebenoma Baume in Montagne de Lure, ga imenujejo tudi »vrata Provanse«. Spustimo se ob reki proti današnjem cilju Avignonu. Vmes še v bližini Apta pojemo kosilo in obvezno kratek sprehod. Na PZA v Avignonu N43.95580 E4.79916 prispemo pozno popoldan. PZA z vso oskrbo je pod velikimi drevesi na travnati površini v bližini mesta. Cena bivanja preko noči je 9,00€ in plačaš z bančno kartico ob izhodu, voda in električni priključek sta na žetone, katere kupiš v avtomatu pri vhodu. Sprehodimo se do zgodovinskega mesta, znanega predvsem po sedežu papežev v izgnanstvu med leti 1309 do 1377. Ogledamo si tudi Avignonski most čez reko Rono Saint-Bénézet zgrajen v letih 1171 – 1185. Od samega mostu so ostali le še štirje oboki in stolp Philippe le Bel. Zvečer ob avtodomih povečerjamo, popijemo hladno pivo, še nekoliko poklepetamo in se nasmejimo. S pomočjo zunanjega priklopa za tuš, se vsi stuširamo kar zunaj na travi ob avtodomu. Ozračje je bilo še vedno precej vroče pa tudi soparno je bilo, zato se nekoliko utrujeni odpravimo spat.

Avignonski most čez reko Rono

08.06.2017 Avignon – Esperaza 328 km

Zbudimo se v lepem vremenu. Po oskrbi naših avtodomov in pa tudi nas, se podamo proti naslednjemu cilju današnje rute – Esperaze. Potujemo ob reki Le Rhone do Compsa ter se v nadaljevanju poti izognemo prelepima mestoma Nimes in Lunelu. Pot proti Montpellierju vodi ob morju, zato sta se Cvetka in Milan razveselila pogleda na morje, nama pa je to vsakdanje, saj stanujeva tik nad morjem. Naslednje mesto vredno ogleda je Beziers, katerega si ne ogledamo, saj sva ga s Klavdijo že obiskala. Cvetka in Milan pa sta želela naprej proti Carcassonnu. V predmestje smo prispeli ravno ob prometni konici in ni bilo drugega, kot da ga obidemo in si ga ogledamo od daleč. Nadaljujemo tik nad mestom tako, da lahko fotografiramo znamenito obzidje trdnjave. Midva sva si to zgodovinsko mesto ogledala že pred dvema letoma, žal nam je bilo le za Cvetko in Milana, ker nista videla notranjosti obzidja. Med potjo proti današnjem cilju si v senci pripravimo kosilo in se malo spočijemo. Brezplačni PZA Esperaza N42.93367 E2.21589 dosežemo popoldan. Takoj se parkiramo ob reki Aude pod košatimi drevesi. Tu si privoščimo pijačo in obvezno tudi nekaj za potešitev lakote. V tem kraju obstoja še en verjetno brezplačni mestni kamp tudi v senci dreves in z vso oskrbo N42.932491 E2.224246. Kljub večkratnem bivanju v tem kraju, si ga s Klavdijo še nisva ogledala, bova pa drugič. Kmalu se nam pridruži prijazen francoski upokojen zdravnik - avtodomar, ki potuje sam z velikim avtodomom kot avtobus. Zaradi velikosti ga je imel parkiranega izven PZA-ja med nasadi kaktusov. Z nami popije par kozarčkov viskija, midva pa se odžejava s cvičkom iz Milanove zaloge. Skupaj smo klepetali in se mu nasmejali. Pred temo smo se še sprehodili po lepem in dokaj zanimivem mestu. Od utrujenosti smo se odpravili kar v posteljo. Prijeten hlad in šumenje reke sta nas hitro uspavala.

09.06.2017 Esperaza – Lourdes 238 km

Za potovanje do Lurda si izberemo krajšo pot po stranskih a lepih cestah skozi mesta Foix, Saint Giron, Pyrenees, Pouzac do kampa Du Loup za 15,00€ N43.09786 W0.06976. Ta kamp smo si izbrali, ker je najbližji do centra mesta oziroma Lurdske katedrale. Najprej kosilo, nato se uredimo za odhod v mesto katero je oddaljeno okoli 800m. Ogledamo si mesto in se udeležimo procesije ter maše v veličastni podzemni baziliki Sv. Pija X, katera sprejme 25.000 ljudi.

Cvetka in Milan se vrneta v kamp, midva pa počakava na večerno procesijo z lučkami. Procesiji se je udeležila množica bolnikov in ostalih vernikov od vsepovsot, med njimi tudi precej Japoncev. V kamp se vrneva takoj po

procesiji, saj je bila že tema. Sledi tuširanje in priprava za spanje. Preko noči je še deževalo pa tudi ohladilo se je, zato smo trdno zaspali.

10.06.2017 Lourdes – Bermeo 314 km

Zjutraj smo imeli težave s premočeno travnato površino a smo le uspeli izprazniti sivo vodo in chem ter dotočiti svežo vodo. Nadaljujemo proti mestu Pau – izredno lepo mestoce vredno ogleda. Lepi sta tudi mesti Bayonne in obmorsko mesto Biarritz. Francosko Špansko mejo prevozimo preko reke Bidasoa po mostu »Puente de Santiago« v kraju Ficoba. Pot smo nadaljevali ob Atlantiku skozi San Sebastian, kjer smo na brezplačnem PZA-ju N43.29742 W1.96958 nameravali prespati. Bilo je še prezgodaj, zato smo nadaljevali pot ob reki Rio Oria. V Španskem mestu Getaria naletimo na kolesarske dirke, zato je bila delna zapora ceste. Ob cesti se je gnetlo veliko število oboževalcev kolesarske dirke. Vožnjo smo nadaljevali ob morju, po lepi vijugasti cesti.

Po nasprotni strani ceste je privozila glavnina kolesarjev. Zanimivo, da je stran ceste po kateri smo vozili bila odprta, le policaji so nas opozarjali naj upočasnimo vožnjo. Na splošno je ta del Španije zelo lepo urejen s turističnimi objekti in lepimi plažami. Prevozimo še eno zelo lepo obmorsko mesto Deba. Tu se ni dalo parkirat, ker so bila vsa parkirna mesta le za krajša osebna vozila. Vožnjo nadaljujemo skozi Mutriku, Lekeitio proti brezplačnem PZA-ju v centru mesta Bermeo N43.42294 W2.72572 z vodo in WC-jem. Površina parkirišča namenjena za avtodome je bila zasedena, zato se z Milanom parkirava pod drevesi v neposredni bližini. Enako so storili tudi drugi avtodomarji, ki so prišli za nami. Z Milanom si ogledava okolico, Cvetka in Klavdija pa v tem času pripravita pozno kosilo. V bližini je bil postavljen cirkus, vendar z hrupom ni bilo težav. Malo smo poležali v senci ob avtodomih, le Cvetka in Milan sta se postavljala soncu in se tudi pošteno opekla. Kraj nam je bil všeč, zato se odločimo, da tukaj ostanemo še en dan. Zvečer še malo poklepetamo in popijemo kozarec vina ter se odpravimo k počitku.

11.06.2017 Bormeio – dan počitka

Noč je bila hladnejša in zato smo se pošteno naspali. Zjutraj umivanje in zajtrk, nato pa se podamo na ogled tega obmorskega mesta. Zaradi nedelje je bilo razen nekaj živilskih, večina trgovin zaprtih. V mestu si ogledamo glavne

ulice, največ časa pa se zadržimo ob пристanišču, kjer restavrirajo staro ladjo. Iskali smo ribe za kosilo, vendar so bile tudi ribarnice ta dan zaprte.

V enem od lokalčkov v bližini morja naročimo pijačo in malo posedimo. Za čas kosila se vrnemo do avtodomov in pripravimo kosilo. Z Milanom natočiva še svežo vodo v naše rezervoarje in izprazneva chem.

Cvetka in Klavdija sta imeli dan za pranje nekaterih oblačil, pozneje pa še pranje las in friziranje. Popoldan smo skupaj odšli še na ogled stanovanjske četrti in opazovali kako pospravljajo cirkuški šotor. Zvečer se še pomenimo o naslednji turi in odidemo spat.

12.06.2017 Borneo – San Esteban – Navija 405 km

Zjutraj po zajtrku smo dočakali tudi prvo težavico. Moj avtodom, zaradi praznega akumulatorja, ni hotel vžgati. Milan priključi kabla na svoj ACU in motor zaropota. Predvideval sem, da je z akumulatorjem nekaj narobe, vendar se odpeljemo naprej skozi Bilbao, Castro Urdiales – zelo lepo mesto. V mestu Adal-Treto se ustavimo pred Fiat servisom in povprašamo za ACU. Serviser nam ga takoj ponudi po ceni 350,00€ z brezplačno montažo. Bilo mi je predrago, zato se premaknem pred neki lokal in ugasnem motor. Poskusim ponovni zagon a nič od tega. Milan v tem času povpraša pri sosednjem servisu in dobi podatek, da baterijo imajo nekaj sto metrov naprej. Klavdija in Cvetka

ostaneta v našem avtu, z Milanom pa se odpeljeva do trgovine. Trgovec pove, da ima omenjeno baterijo le kontakta »+ in -« na njej sta obrnjena. Ta mi ne pride v poštev, trgovec pa prijazno pokliče po telefonu v drugo trgovino in odgovor je pozitiven. Lepo se mu zahvaliva za prijaznost in odpeljeva 500m naprej do naslednje trgovine. Prispela sva ravno v času, ko so zapirali trgovino. Tudi ta trgovec nam je prijazno ponovno odprl trgovino in prinesel pravi akumulator po ceni 196,50€. ACU je bil takoj zamenjan in problem je bil rešen. Starega pa sva odnesla do kontejnerja z raznimi odpadki ter ga pustila ob kontejnerju. Odpeljemo se proti mestu San Esteban oz. velikem brezplačnem PZA-ju brez oskrbe tik ob morju N43.56432 W6.07873.

Zelo lep kraj s kopališčem in pohodniško potjo na bližnji hrib, vendar smo ga po kosilu, zaradi burje, takoj zapustili. Zapustili smo tudi drugi PZA ob hotelu v kraju Las Duenos N43.55989 W6.17681. Bili bi sami izven naselja, le hotel je bil zraven. Milan le napravi skupno fotko ob lepi naravi za spomin na ta kraj.

Nadaljevali smo do naslednjega PZA-ja brez oskrbe razen vode, v kraju Navija N43.54571 W6.71973. Malo smo si ogledali mesto, nekaj kupili za večerjo in po krajšem druženju se odpravimo vsak v svoj avtodom. Cvetka in Milan na TV gledata film dokler ne zaspita. Jaz pobrskam po prenosniku in iščem še kaj zanimivosti za pot naslednjega dne. Klavdija pa prične v postelji z branjem knjige. Kmalu oba postaneva zaspana, zato ugasneva luči in zaspiva.

13.06.2017 Navija – Santiago de Compostelo – Milladoiro 242 km (Galicija)

Po zajtrku odpeljemo proti Santiago de Compostelo. Celo pot dežuje, kar pa romarjev ob cesti ne moti, saj vztrajno kljub dežju, hitijo proti cilju. Odpeljeva mimo znamenitega mesta v 6 km oddaljen brezplačen nov PZA brez oskrbe v mestu Milladoiro N42.84645 W8.58052. Pojemo kosilo in se z avtobusom odpeljemo nazaj v vsem poznano romarsko mesto Santiago de Compostelo.

Posijalo je sonce, zato smo si lahko ogledali del mesta, predvsem katedralo v centru mesta kjer so se zbirali pohodniki. Videlo se je, da je dolga pot skovala mnoga prijateljstva in so se na kraju razšli z objemi in solzami v očeh. Škoda je bila le, da so katedralo obnavljali in je bila v tem času za obiskovalce zaprta. Kupili smo še njihove tradicionalne slaščice in se utrujeni odpravili do avtobusne postaje. Tu pa je nastal problem, ker si ni nobeden od nas zapomnil kraja avtobusne postaje z našim avtobusom. Začeli smo spreševati voznike avtobusov, vendar ni nobeden vozil v našo smer. Že smo nameravali poklicat taxi pa nas je rešila gospa srednjih let na enem avtobusnem postajališču. Zнала je kar nekaj jezikov, zato smo se lahko z njo pomenili. Tudi ona je namreč stanovala v bližini našega PZA-ja. Počakali smo pravi avtobus in pozneje nas je še pospremila skoraj do PZA-ja. Lepo smo se ji zahvalili, ona pa nam je zaželela srečno potovanje. V avtodomih še povečermamo, se stuširamo in spanje.

14.06.2017 Milladoiro – Pontevedra - Porto 228 km

Zbudimo se v hladnem vremenu in kot običajno zajtrk in vse ostalo kar spada k jutru. Malo nas je skrbela voda in tudi chem, saj na tem PZA-ju ni oskrbe. Poiščem vmesno točko in odrinemo proti 55 km oddaljenem prelepem brezplačnem PZA-ju z vso oskrbo sredi lepega mesta Pontevedra N42.43309 W8.63581. Tukaj dotočimo vodo in izpraznimo odvečne tekočine.

Nadaljujemo proti Portugalski meji. Mejo prevozimo preko mostu mejne reke Minho in zapeljemo v Portugalsko mesto Valenca. Nekaj časa še vozimo ob reki proti mestu Carmonas, kjer po dolgem mostu prečkamo reko Lima. Vozimo po cesti A28 skozi prelepe in urejene turistične kraje. Na PZA brez oskrbe N41.14340 W8.63249 ob reki Douro ob obrobju mesta Porto prispemo za čas kosila. Najini kuharici poskrbita, da se najemo in odžejamo, nato se sprehodimo po obalnem delu mesta do velikega nakupovalnega centra nad PZA-jem. Prijetno utrujeni se vrnemo do naših hišk. Skupaj posedmo ob avtomodih in se dogovorimo za naslednjo dan ter se odpravimo k počitku.

15.06.2017 Porto – Coimbra – Pombal – Leiria - Fatima 206 km.

Prebudimo se spočiti saj je bilo prijetno hladno in mirna noč. Sledijo jutranja opravila in zajtrk. Skupaj še popijemo kavico in se podamo na pot. Izbrali smo neplačljivo cesto A1 in nato cesto IC2 vse do Fatime. Vmes smo imeli le krajši počitek, da si pretegnemo noge. Pozneje smo ugotovili, da smo se peljali med drugim tudi skozi pokrajino Coimbra v osrednjem delu države, kjer je bil 18. junija velik gozdni požar. Goreli so evkaliptusovi gozdovi, v požaru pa je bilo

tudi 61 smrtnih žrtev. V Fatimo prispemo okoli poldneva in se namestimo na prostor za avtodome N39.63400 W8.67133. Bilo je kar precej nam podobnih popotnikov, smo pa zasedli še dve prosti mesti za najina avtodoma. V neposredni bližini so pipe s pitno vodo, sanitarije in tuši, vse je brezplačno.

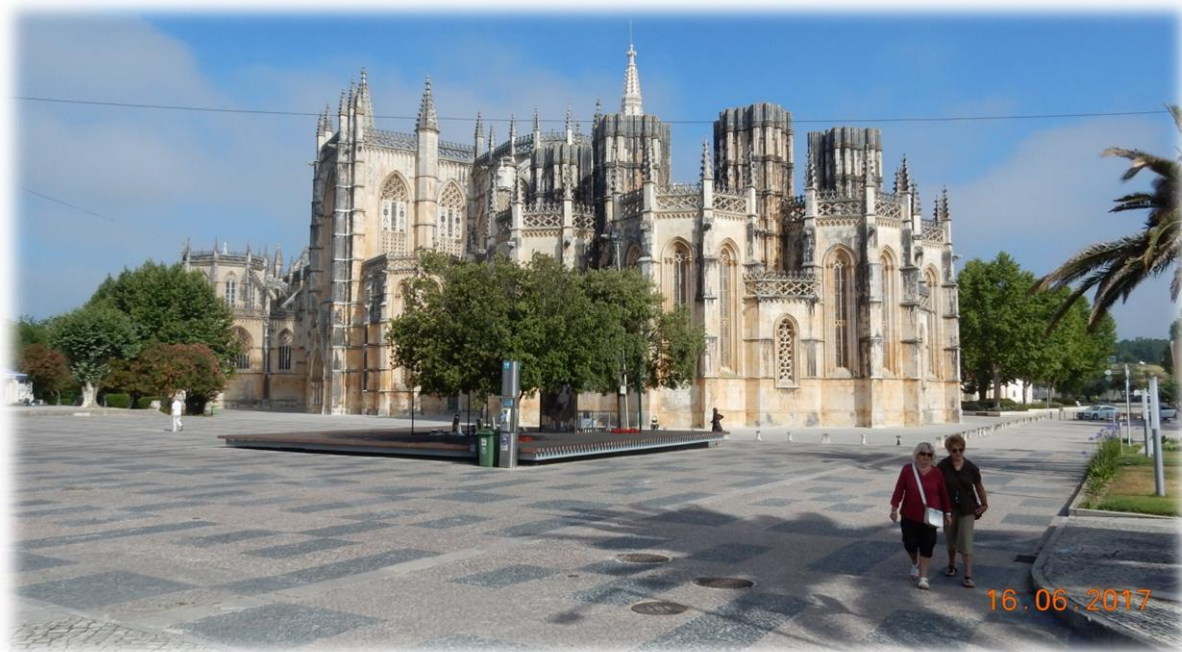

Po kosilu smo odšli v cerkev in si ogledali njeno okolico ter prižgali svečke. Sama cerkev je bila zgrajena 1953 na mestu, kjer naj bi se 1937 leta otrokom prikazala Marija. Malo smo se še ohladili v senci dreves, nato pa odšli v mesto ter si ogledali množico stojnic s spominki in jih nekaj tudi kupili. Poiskali smo še trgovino s prehrano in kupili nekaj osnovnih živil. Vrnili smo se do avtodomov in nekaj časa še posedeli v senci, se pogovarjali in popili mrzlo pijačo iz naših hladilnikov. Proti večeru se še stuširamo in odidemo k počitku.

16.06.2017 Fatima – Batalha – Lizbona 171 km

Zaradi vročine smo vstali nekoliko prej, se na hitro uredili in pojedli zajtrk ter odpeljali proti Batalhi. Po kaki uri vožnje smo že od daleč zagledali manastir. Parkirali smo v bližini in se sprehodili do tega prečudovitega gotskega spomenika iz leta 1388, zaščenega s strani Unesca. Ko si ogledaš to mojstrovino se vprašaš a je mogoče kaj takega sploh ustvarit. Res so bili takrat pravi mojstri, danes je kaj takega nemogoče naredit. V notranjosti je en del za ogled brezplačen, dočim je večji del plačljiv 4€ po osebi. Ogledamo si prelepe sobane in vrtove ter grobnico kjer je pokopan sam kralj Duarte in kraljica Leonora od Aragona. Ogled tega manastirja priporočam vsakemu, ki potuje tu mimo. V tem mestu je kar nekaj parkirišč kjer ni težav s parkiranjem avtodomov z možnostjo spanja.

Mogočen manastir Batalha pod Unescovo zaščito.

Ko si ogledaš notranjost jo nikoli ne pozabiš – res je prečudovita mojstrovina

Nadaljujemo proti Lisboni skozi nasade plutovca in gozdove evkaliptusa.

Postalo je vroče in termometer je kazal preko 40 stopinj. Skozi Lizbono vozimo mimo novega štadiona LUZ, nogometnega moštva Benfika. V starem štadionu je igral tudi naš nogometaš Zahovič. Mesto z okoli 550.000 prebivalci sva z Milanom nekako prevozila in se napotila do PZA-ja na obrobju mesta N38.69592 W9.19857. Čeprav je bil parkirni prostor označen kot PZA brez oskrbe, je bilo tam parkirano precej osebnih avtomobilov. Samih avtomobilov nas je bilo okoli 12. Parkirišče so »upravljali« romunski cigani in od nas zahtevali 2€. Po par urah so ti odšli domov in prišli drugi ter ponovno zahtevali plačilo za varnost. Klavdija je enemu naredila sengvič katerega je z veseljem pojedel. V samo mesto zaradi prevelike vročine nismo odšli, le z Milanom sva odšla do obale in poskusila ribiško srečo. Ker ni bilo druge vabe, sva na trnek nataknila košček klobase, a ribam to ni bilo všeč. Ko se je vročina podela, smo se skupaj podali le po promenadi tik ob reki do velikega objekta, kateri je predstavljal nekako narobe obrnjeno ladjo. Povspeli smo se na sam vrh, od koder je bil lep razgled na okolico. Z vrha se lepo vidi oba mostova preko ustja reke Tajo. Eden 25. De Abril je starejši viseči most ki povezuje Lizbono z mestom Almada, drugi most Vasco da Gama pa je zgrajen 1998 leta. Skupna dolžina 6-8 pasovnega mostu je 17,2 km, gradili pa so ga 18 mesecev. Cena celotnega projekta je bila 1.1 milijarde \$. Te podatke sem napisal za primerjavo, ker je pri nas trenutno aktualna gradnja drugega tira. Za pot v Lizbono je mostnina 2,45€, za pot iz Lizbone pa je vožnja brezplačna. Enako velja tudi za stari most samo plačilo je za obratno smer vožnje iz Lizbone. Ob 22 uri pa se na tem parkirišču zbere precej mladine in uživa v glasbi, ki se razlega iz tam parkiranega kamiona. Okoli 01 ure se rajanje zaključi in ozračje postane mirno pa tudi ohladi se, da lahko mirno zaspimo.

17.06.2017 Lizbona – PZA Manta Rota – PZA Hortas 344 km.

Zjutraj umivanje in zajtrk ter nadaljevanje poti iz tega norega mesta. Prevozimo veliki most Vasco da Gama v brezplačni smeri – super zadeva sploh ne opaziš, da voziš preko reke. Garmin je izbral nekoliko drugačno pot kot je bila načrtovana. Pozneje nam je bilo žal, da smo ga poslušali, saj je bila pokrajina pusta in dolgočasna, cesta pa slaba. Prvotni namen je bil potovati ob obali skozi mesta Sines, Brejao do PZA-ja Lagos za 3,5€ z vso oskrbo N37.11590 W8.67890. Namesto tega prispemo do PZA-ja Manta Rota za 4,5€, vendar je bil polno zaseden čeravno ima 100 mest. Preostane nam le nadaljevati pot do PZA-ja v mestu Vila Real de Santo Antonio N37.19931 W7.41596 za 4,5€. Parkirali smo tik ob reki Guadiani, katera se po treh kilometrih izlije v Atlantik. Ta reka je tudi meja med Portugalsko in Španijo. Nakupili smo nekaj sadja od mimoidočega prodajalca ter pojedli pozno kosilo. Zvečer se še sprehodimo po bregu reke ter se uredimo in odidemo spat.

18.06.2017 Vila Real de Santo Antonio - Sevilla – Gibraltarski 353 km

Z Milanom izprazneva sivo vodo in chem ter natočiva svežo vodo. Na hitro nekaj pojemo in popijemo jutranjo kavico ter nadaljujemo pot v smeri Seville. Kmalu zapeljemo preko mostu mejne reke Guadiane in že smo v Španiji. Od tu naprej so ceste odlične in večinoma tudi brezplačne avtoceste. Lepo je urejena in čista tudi okolica cest, sredina avtocest pa poraščena z ogromno oleandri. Po dveh urah vožnje se na parkirišču ustavimo, popijemo kavico in nekaj pomalicamo. Nadaljujemo po cesti A49 in si pasemo oči po lepi andaluzijski pokrajini. Sevili se izognemo, saj tokrat ni bil cilj ogleda tega lepega mesta. Po nekaj urni vožnji po lepih cestah prispemo v mesto La Línea de la Concepción, katero meji z Gibraltarskim. Parkiramo na nekakšnem PZA-ju N36.15784 W5.33897 za 3,5€ brez oskrbe. Po plačilo ni prišel nihče in tudi ni bilo kje vplačat. Termometer je kazal 42 stopinj, zato se takoj preoblečemo in odidemo na plažo, da se ohladimo v bolj prijaznem Sredozemskem morju.

Neskončno kopališče z mivko je urejeno in opremljeno s tuši. Ko se naveličamo kopanja se stuširamo in vrnemo do avtodomov kjer skuhamo in pojemo kosilo. Zraven nas se parkira še avtodom z Ljubljansko posadko. Hitro

se spoprijateljimo in nekaj popijemo ter se zapletemo v daljši pogovor. Skupaj se odločimo za ogled Gibrartarja in 426 m visoke Skale imenovane The Rock naslednji dan, zato se le malo sprehodimo ob obali. Postalo je temno zato se počasi odpravimo k počitku. Nekaj časa s postelje še gledava TV in končno zaspiva.

19.06.2017 Gibrartar – peš.

Vstanemo pozneje kot ponavadi in se pripravimo za pešačenje do Gibrartarja. Nam se priključita tudi Dragica in Bojan ter njihov psiček iz Ljubljanskega avtodoma. Na pol poti Cvetka ugotovi, da nima osebne izkaznice, zato se Milan odpravi nazaj do avtodoma, mi pa ga počakamo v parku. Ko se vrne se odpravimo naprej do mejnega prehoda, kjer nam pregledajo dokumente.

Cesta poteka preko letalske piste, zato smo morali počakat, da pristane letalo. Ko se pista sprostí nas spustijo naprej. Kmalu prispemo v mesto polno turistov in lokalov ter prodajaln s spominki. Oditemo naprej proti gondoli, ki vozi na Gibrartarsko Skalo ali tudi imenovano Opičja skala. Za vstop v gondolo je bilo potrebno počakati, saj nas je bilo veliko obiskovalcev Gore. Žal Ljubljanske posatke, zaradi psička, niso pustili v gondolo. Bilo bi prenevarno zaradi opic katere živijo na gori. Pri plačilu vstopnice z bančno kartico sem bil deležen popusta, cena za dve osebi je bila 28,00€. Milan je plačal z gotovina, zato jih je stalo 31,00€. Na Goro lahko potuješ tudi s terenskimi avtomobili in je cena enaka kot gondola le plačilo je samo v gotovini. Končni se pričnemo vzpenjati proti vrhu gore. Že ob izstopu iz gondole nas pričakajo berberske opice ali magoti. Na izgled so zelo prijazne in se rade fotografirajo, vendar znajo biti tudi napadalne. To se nam je zgodilo, ko je Cvetka iz torbice vzela biškote in nam jih ponudila. Naenkrat priteče starejša opica in se zapodi v Cvetko ter ji iz rok iztrga celo vrečko biškotov. Dobro, da nas ni videl varnostnik, ker bi sledila kazen. Opozorilo da ne smemo odpirat hrane ali

hranit opic piše na vsakem vogalu, kazen pa je visoka. Pozneje se še z opicami slikamo in si ogledamo Gibratarsko ožino, ki povezuje Atlantik in Sredozemsko morje. Z vrha gore fotografiramo še samo mesto, in pa tudi opice so se nam rade nastavljele pred objektiv.

Vojaških objektov na Gori si nismo ogledali, ker je bilo preveč hoje. Vrnemo se v mesto in se še malo sprehodimo po ulicah ter kupimo nekaj spominčkov na to lepo mesto oz. skrajni južni konec Iberskega polotoka. Ob povratku se ustavimo še v trgovini, da nabavimo kruh in nekaj druge hrane. Utrujeni se vrnemo do avtodomov in se takoj odpravimo na kopališče, da se ohladimo v morju. Po kopanju in tuširanju, ob avtodomih Milan speče čevapčiče in drugo meso. Skupaj pojemo zopet pozno kosilo ter popijemo kozarec cvička. Čez nekaj časa se s potepa vrneto tudi Dragica in Bojan in tako še z njima malo poklepetamo. Ko se stemni se prijetno utrujeni odpravimo vsak v svoj domek.

20.06.2017 Gíblartar – Almería – PZA Padilla 344 km

Glede na to, da na tem PZA-ju ni oskrbe, smo se po zajtrku pozdravili z Dragico in Bojanom ter jima zaželeli srečno vožnjo, mi pa nadaljevali vožnjo proti Malagi. Žal nam je, da si tega rojstnega mesta Pabla Picassa nismo podrobneje ogledali, saj je kaj videti v njem. Ustavili smo se na velikem parkirišču, kjer smo pojedli kosilo in se malo ohladili v senci velikih dreves. Malo nam je bilo čudno, da pod drevesi ni bilo parkiranih avtomobilov, vendar nam je bilo kmalu jasno zakaj. Iz krošenj teh dreves je padalo zelo lepljivo cvetje v obliki listja, katero se je oprijelo naših obuval. Za odstranitev tega lepljivega listja smo porabili kar nekaj časa. Še sreča, da sta avtodoma ostala čista. Še vedno nas je spremljala visoka vročina preko 40°C, zato smo se odpeljali naprej brez ogleda mesta. Vozili smo po zelo lepih cestah oz. neplačljivih avtocestah v bližini morja. Vse do končnega cilja smo po Andaluziji vozili med nasadi in s prozorno plastiko pokritimi rastlinjaki, pod katerimi vzgajajo jagode, maline, borovnice in drugo sadje. Glede na ogromne površine s takimi raslinjaki je verjetno, da s sadovi zalagajo večji del Evrope.

Ogromne kmetijske površine z rastlinjaki

Prispeli smo do PZA-ja brez oskrbe, Padilla v Almeriji N36.82417 W2.44380. Najini boljši polovici skuhata kosilo, midva pa si ogledamo okolico. Ugotoviva, da je v neposredni bližini avtodomov zelo velika in urejena peščena plaža s tuši in ostalim kar spada k plaži. Po kosilu pa takoj v morje in tam uživamo do pozne popoldanske ure. Ob povratku se pod tuši še stuširamo in se vrnemo do naših hišk na kolesih. Zvečer se je lepo ohladilo, zato še malo posedimo ob avtodomih in popijemo hladno pivo. Po večerji pa trdno zaspimo, saj je bil PZA dovolj oddaljen od glavne ulice in ni bil deležen hrupa mimo vozečih avtomobilov. Dokler nismo zaspali, nas je motila le ulična svetilka nad nami.

21.06.2017 PZA Padilla – PZA Repsol – PZA Alicante 288 km

Noč je bila mirna, zato smo se prebudili spočiti. Zajtrk in ostala jutranja opravila opravimo še pred vročino. Skoraj smo ostali brez sveže vode in tudi chem je bil že poln, zato se odločimo za postanek na benzinski črpalki kjer je tudi PZA N36.87490 W2.33609. Natočimo vodo (2€ 100 litrov) in izpraznimo odvečne tekočine. Odpeljemo se naprej po čudoviti pokrajini in brezplačni avtocesti proti mestu Alicante. Tam poiščemo PZA brez oskrbe tik ob morju N38.28927 W0.52102. Betonska površina namenjena za avtodome je bila polno zasedena, zato se parkiramo na peščeni površini ob morju. V bližini je veliko turistično naselje brez trgovin. Ker smo si zaželeli rib, se odpeljemo naprej do nekaj kilometrov oddaljenega mesta Alicante ter v veleblagovnici nabavimo sardele in še nekaj druge hrane. Po kakšni uri se vrnemo nazaj na naše prvotno mesto ob morju. Klavdija in Milan se takoj odpravita do morja kjer očistita ribe, Cvetka pa je začela s pripravo krompirjeve solate. Meni niso zaupali niti lupiti krompirja, sem pa nestrpno pričakoval na priljubljeno hrano in počasi srebal hladno pivo. Milan si nadene predpasnik kot pravi kuhar in

pred avtodomom na plinskem žaru speče sardele. Kosilo z oceno 5+ nam je vsem prijalo in na kraju še kozarec rdečega vina tudi. Po kosilu se nasmejemo,

saj smo bilo vsi dobre volje. Ko se hrana poleže odidemo še nekaj časa v morje, nekoliko zaplavamo in se ob avtodomih stuširamo. Zvečer še malo posedimo, poklepetamo in se dogovorimo kako naprej ter odidemo spat.

22.06.2017 Alicante – Valencia – Castellon de la Plana – PZA Grao 264 km

Vročini ni videti konca, zato se podamo na pot bolj zgodaj. Cesta je še vedno lepa in speljana ob nasadih agrumov. Vsako toliko se cesta približa morju in komaj čakamo, da se ohladimo v njem. Po dveh urah vožnje zapeljeva na parkirišče saj je čas malice in tudi noge je potrebno vsako toliko razgibat. Vozimo naprej po vedno bolj razbeljeni cesti. V našem avtodomu je klima stalno na ful, Milan pa ima odprta okna in se hladi s prepihom. Njemu in Cvetki prepih ne škoduje, jaz pa bi takoj začutil zdravstvene težave. Vsako toliko se Milan oglasi po CB postaji in pove kaj takega, da se s Klavdijo še lep čas smejiva. Valencije se izognemo po obvoznici, saj je v taki vročini nemogoče se sprehajati po mestu. In tako hitro mine čas ter prispemo v Castellon de la Plana – PZA Grao na najlepši brezplačni PZA z vso oskrbo in

mestnim kopališčem v bližini N39.97930 E0.02263. Na PZA-ju je bilo kar precej avtodomov, vendar še dovolj prostora za naši hiški. Najprej pride na vrsto kosilo, kavica in kozarec hladnega piva. Po kosilu še nekaj časa posedimo, nato se odpravimo na prelepo in urejeno peščeno kopališče polno

kopalcev. Cvetka in Milan sta se takoj podala v vodo in tudi precej časa uživala v njej. Midva s Klavdijo sva se manj namakala, saj sva morja sita

doma. Na plaži se še stuširamo in odidemo preko ulice na parking. Do večerje se še malo nasmejimo in ker nam je v tem kraju zelo všeč, se dogovorimo, da ostanemo tukaj še en dan. Sledi večerja, kozarček dobrega vinca in spanje.

23.06.2017 - PZA Grao - počitek

Noč je bila mirna in tudi prometa je bilo malo. Vstanemo naspani, se uredimo in pozajtrkujemo. Kljub temu, da je preko dneva zelo vroče, je preko noči temperatura zmerna, da lahko spiš. Seveda k temu prispeva bližina morja in tako vzdržuje nočno temperaturo. Cvetka in Milan gresta takoj na plažo, saj jima to zelo ugaja. Midva pa se še malo zadržimo ob avtodomu, nakar opazim dva mladeniča, ki poskušata nasilno odpret neki osebni avto. Pri vlamljanju se jim odtrga kljuka vrat in zaradi tega opustita namero. Takoj vzamem fotoaparatus in naredim nekaj posnetkov, vendar njiju in registrske tablice njunega avtomobila nisem uspel fotografirati. Sem pa lepo zajel bežeči avto s strani in tudi mladeniča se je videlo na posnetku. Čez čas pride do svojega vozila lastnik in opazi, da mu je nekdo odtrgal kljuko vrat. Pokliče policijo in ta pride kmalu do kraja poskusa vloma. Jaz pristopim do njiju in kljub neznanju španščine, objasnim kaj se je dogajalo. Policaju pokažem posnetke in glede na specifičnost bežečega avtomobila, je takoj ugotovil kdo sta vlomilca v njem. Vozila sta namreč Fiat Stilo, kar je tam redkost pa še antena na avtu je bila nekaj posebnega. Policist se mi je za podatke lepo zahvalil, kakor tudi lastnik poškodovanega avtomobila. Po tej ceremoniji odideva še midva na plažo in v morje. Vsi skupaj smo se vrnili za čas kosila, katerega Klavdija in Cvetka hitro pripravita. Po kosilu se peš odpravimo v mesto. Proti obali začnejo prihajati večje skupine ljudi, na pogled cele družine in s seboj nosijo hrano in drva. Ko se vračamo na PZA, gremo pogledat na kopališče kaj se tam dogaja. Zanimivo, da so po celotnem kopališču katerega ne vidiš konca, družine, ki ob ognju uživajo ob hrani katero so prinesli s seboj. Izgleda kot neki mestni praznik, kaj pa nismo ugotovili. V glavnem je to slavlje potekalo brez kakšnega hrupa ali pretepa, le otroci so ob igri kričali in se veselili. Smo pa po hrani, katero so uživali, opazili socialno razliko med ljudmi. Ene družine so imele pri sebi le sengviče, dočim so drugi uživali prestižno hrano in tudi kres so imeli večji. Mi smo se sprehodili po plaži in na skrivaj napravili nekaj posnetkov. Vrnili smo se na PZA in pričakovali hrup ali kaj podobnega, vendar so se okoli polnoči, po veličastnem ognjemetu, ljudje razšli brez pompa. So pa vseskozi bili prisotni policisti, gasilci in rdeči križ. Mi pa smo legli k počitku, saj je danes bil poseben dan, škoda le, da nismo ugotovili kaj predstavlja ta mestni praznik.

24.06.2017 - PZA Grao – Reus – Lleida – Tarrega – La Seu D' Urgel 448 km.

Zjutraj nas pričaka prelep sončen dan z zmerno temperaturo ozračja. Zanimala nas je plaža v kakem stanju je po prireditvi in na presenečenje je bilo vse počiščeno kot, da se ni nič dogajalo. Malo nam je žal, da nismo vsaj še en dan tukaj. Natočimo sveže vode in izpraznimo chem in sivo vodo ter

odpeljemo dalje proti Andori. Naprej vozimo ob obali ob prečudoviti pokrajini namenjeni turizmu. V mestu Reus pred Tarragono zavijemo proti Lleidi, kjer nameravamo prenočiti. Tu postaja pokrajina bolj pusta in nič kaj prijazna vsaj ob naši poti ne. Za čas kosila prispemo do PZA-ja v mestu Lleidi N41.58944 E0.57583, vendar je bil le ta zaprt. Pozneje na Googlu ugotovim, da je bil vhod z druge strani, mi pa ga nismo opazili. Ob kosilu poiščem drugi kraj v bližini meje z Andoro v naselju La Seu D' Urgel, PZA Punto Sosta N42.35918 E1.46438. PZA ima sicer vodo, vendar je nekoliko zanemarjen in je le za 9 avtodomov, ravno toliko nas je tudi bilo. Ko se namestimo začne Milan z njegovo kuhinjo in nama priredi čudovito večerjo. Šele sedaj nam postane jasno zakaj nista s Cvetko hotela v lokal ob cesti na večerjo, kamor sva jih vabila. Cvetka in Milan sta nama čestitala za obletnico poroke in nas obdarovala z večerjo, kateri je Cvetka pridala še zelo okusno slaščico. Popijemo še kozarček vina in utrujeni od današnje dolge poti hitro zaspimo.

25.06.2017 La Seu D' Urgel – Andora – Perpignan – Narbone 251 km

Po zajtrku zapeljemo proti Andori. Kmalu prestopimo mejo v Sant Julia de Loria, brez ustavljanja in kontrole. Po načrtu potovanja bi morali v Andori prespati v brezplačnem PZA-ju Autocaravanes N42.4531 E1.48663 z vso oskrbo ali v brezplačnem PZA-ju Encamp N42.53545 E1.58887, vendar smo prejšnji dan bili pozni in se to ni izšlo. Skozi to majhno državico smo vozili počasneje in si sproti ogledovali kraje in tudi poslikali. V glavnem mestu Andora la Vella nismo našli parkirnega prostora za dva avtodoma, zato smo mesto prevozili. Ob izhodu iz mesta še natočimo gorivo po 1,09€ in se namenimo proti gorskemu prelazu Pas de la Casa. Zelo lepa vijugasta cesta nas pripelje do prelaza na nadmorski višini 2.080m. Na vrhu se zaustavimo in Cvetka skuha kavo. Jaz sem ob močni burji in mrazu užival, ostali člani pa so zmrzovali in prosili, da čim prej odpeljemo. Na drugi strani gore so trgovine v

smislu duty free shopa. Parkiramo na obrobju naselja in se peš podamo v shopping. Vsak nekaj nakupi potem pa vožnja dalje proti Franciji. Cesta proti

Perpignan je precej ozka in vijugasta vendar lepa in zanimiva. Ko prispemo v dolino se ob cesti zaustavimo in nekaj na hitro pojemo. V nadaljevanju poti se še ustavimo pred nakupovalnem centru in odidemo po trgovinah. Kar nekaj časa je minilo preden smo prišli iz trgovskega dela in odpeljali dalje do trgovine OBI kjer sem kupil črpalko za vodo. Pot nadaljujemo ob morju in zapeljemo proti Peyriac-de-Mer kjer je ob jezercu PZA, kateri pa nam ni bil všeč ker je preveč na samem ob športnem igrišču izven naselja. Zato se odpeljemo naprej do Narbone v PZA z oskrbo za 9,00€. Tu se prvič priklopimo na elektriko saj je bila vračunana v ceni. Milana je skrbelo zaradi plina, ker je imel že drugo jeklenko skoraj prazno. Malo nas je pot utrudila, zato na hitro pojemo pozno kosilo ter se ohladimo v senci dreves. Noč je bila precej soparna in proti jutru je pričelo še deževati.

26.06.2017 Narbone – Montpellier - Avignon - PZA Pernes 271 km

Zaradi soparnega vremena smo slabo spali. Po jutranjih opravilih še s kartico na avtomatu plačamo nočitev in nadaljujemo proti Montpellierju. S Klavdijo sva to pot že večkrat prevozila, zato se ustavimo le takrat, ko je kaj zanimivega. Poslikamo jato flamingov pri vožnji ob kanalu du Rhone a Sete. Ob cesti je bilo kar nekaj prostitutk, čakajoč na stranke. Ni mi jasno kako lahko zdržijo v takšni vročini opravljat to najstarejšo obrt. Nadaljujemo po lepi pokrajini skozi samo mesto Avignon. Tu smo se z Milanom nekoliko razdvojila, saj je bil v mestu gost promet in še s komunalnim vozilom so pobirali odpadke na delu ulice s kompliciranim križiščem. Jaz sem upočasnil vožnjo in zapeljal na uvoz ceste 907 in 225, kateri peljeta iz mesta. Šele tukaj sem lahko ustavil in počakal Milana. Končno sem na CB postaji zaslišal Cvetkin glas in tudi za seboj zagledal avtodom. Med vožnjo se še ustaviva ob Trgovini Lidl, kjer nabavimo nekaj hrane, predvsem pa ribe sardele za kosilo in vodo. V nadaljevanju vožnje zapeljemo na PZA Carpentras N44.04419 E5.05429, vendar smo tu le očistili ribe in napolnili svežo vodo ter izpraznili umazano vodo in chem. Zapeljali smo 6 km naprej do PZA-ja brez oskrbe v lepem mestu Pernes N43.99929 E5.05656 in se pridružimo še dvema avtodomoma. Tu se Milan ponovno loti rib, Cvetka in Klavdija pa napravita prilogo. Z užitkom pojemo kosilo in ribe zalijemo z rdečim vinom, kot se spodobi po taki hrani. Po kosilu si še ogledamo to lepo in čisto majhno mesto

s parkom in promenado v strugi izsušene reke. Malo še zunaj posedimo, nato v postelji gledamo TV, dokler se ni razšla dokaj glasna mladina, zbrana na delu parkirišča, nato mirno zaspimo.

27.06.2017 Pernes – Gap - Briancon 225 km

Potovanje nadaljujemo po do sedaj neznani cesti proti Gapu. Namen poti je bil prevoziti severni del Provanse in si ogledati polja s sivko. Cesta je bila zanimiva, nekoliko ozka in je vodila skozi polja. Srečali smo le malo vozil, zato smo se lahko večkrat ustavili in fotografirali velika polja sivke. Nekaj šopkov te dišeče sivke smo tudi odnesli s seboj. V nekem manjšem naselju, katerega

si nismo zapomnili imena, je bil celo PZA. Od tu je vodila lepa vijugasta cesta skozi gozd in ob spustu v dolino smo prevozili daljši kanjon s previsi in tuneli.

Meni je bila tu vožnja lažja, Milan pa ima večji avtodom z alkovnom, zato je moral voziti bolj previdno, vendar za izkušenega »šoferja« to ni bil nikakršen problem. Po kanjonu nadaljujemo vožnjo po normalni cesti do Gapa, kjer parkiramo ob velikem nakupovalnem centru. Nekaj časa si namenimo za nakupe predvsem manjkajoče hrane, nato pa pripravimo kosilo. Po kavici odpeljemo do PZA-ja v Brianconu, kjer smo prespali že drugo noč potovanja.

Zunaj je bilo kar hladno za ta letni čas, zato se raje družimo v avtodomu pri Cvetki in Milanu, saj je v njem več pristora. Ko se počeno stemni še povečramo, nato pa vsak v svojo »hiško«, umivanje in spanje.

28.06.2017 Briancon – Montgenevre – Oulx – Torino – Verona 445 km

Preko noči se je precej ohladilo in skoraj bi potrebovali malo gretja s trumo. Zjutraj se zadržujemo kar v avtodomih, saj je zunaj precej hladno za ta letni čas. Posebno, ker nas je celo pot spremljala visoka temperatura, celo do 45 stopinj na Portugalskem. Po zajtrku z Milanom oskrbiva avtodoma z vodo in ostalo kar spada zraven. V bližini PZA-ja še zadnjič dopolneva gorivo in krenemo nazaj preko prelaza Montgenevre v Italijo po isti poti kot smo prišli. V mestu Gad zapeljemo na avtocesto, saj po lokalnih cestah je vožnja počasna in polna omejitev tudi do 30km na uro. V predmestju Torina je Milan izrazil željo, da nadaljujemo vožnjo po lokalnih cestah. Nekaj časa je bila vožnja zanimiva in tudi ceste so bile kar v redu. Poiščemo parkirni prostor in ustavimo za kosilo. V nadaljevanju poti pa se pooblači in začne močno deževati. Vse je bilo v redu dokler ni začela padati še toča. Ob pogledu v smeri naše vožnje je bilo očitno, da vozimo v močno deževje s točo. Takoj obrneva vozila in se vrnemo po isti poti z namenom, da se izognemo toči. Skrijemo se pod velika drevesa v mali vasici Semiana in ko je že kazalo, da smo najhujšemu ušli, nadaljujemo pot. Ob nadaljevanju vožnje se še dvakrat skrijemo pred ponovnim nalivom s točo. Enkrat celo pod velika drevesa med riževa polja, vendar smo zaradi narasle vode, hitro pobegnili nazaj na cesto. Končno se je zjasnilo in pokazalo se je celo sonce pa tudi ogrelo se je nekoliko. Enkrat se še na parkirišču ustavimo za popoldansko malico ter nadaljujemo vožnjo proti Veroni. Ker se je že zmračilo, v kraju Gropello Cairoli zapeljemo nazaj na avtocesto in po njej vozimo vse do Verone. Bili smo utrujeni in še vedno pod vplivom slabega vremena, zato poiščem v predmestju Verone nekakšen PZA z vodo in izpustom, N45.41799 E11.08289, kjer povečerjamo in trdno zaspimo.

29.06.2017 Verona – Koper 294 km

Zjutraj nas pričaka lepo sončno vreme, čeravno je ponoči še deževalo. Zunaj je bilo opaziti sledi slabega vremena z neurjem in točo. Cvetka in Klavdija odidejo še v bližnjo trgovino po sveži kruh za zajtrk, katerega z veseljem pojemo. V nadaljevanju poti ponovno zavijemo na avtocesto in po nekaj urah in enem vmesnem postanku, pripeljemo v Koper. Milan zapelje v PZA, saj z njegovem avtodomom zaradi oske in strme ulice ne pride do našega doma. Čez kako uro z osebnim avtom odidem po Cvetko in Milana in jih pripeljem k nam domov. Med tem, ko Klavdija pripravlja večerjo, midva z Milanom raztegneva harmoniki. Povečerjamo in se še malo družimo ter obujamo dogodivščine naše poti. Pozno zvečer ju odpeljem nazaj do PZA-ja, kjer se z objemi poslovimo z upanjem, da se še kdaj skupaj odpravimo na podobno potovanje.

Zaključek:

- prevozili smo okoli 7500 km,
- strošek za gorivo midva 680,00€, Milan nekaj več,
- cestnine v Italiji 95,00€,
- 1 krat kamp v Lurdu 15,00€,
- plačljivi PZA-ji skupaj 34,00€,
- sveža voda 6€,
- ogledi znamenitosti 68,00€.

Hrano in ostale nakupe ne računam, ker je enak strošek tudi, če si doma.

Fotografije za potopis smo prispevali vsi, največ pa Milan.

Opomba:

Smisel tega »avtodomarskega« potopisa je v glavnem opis poti, koordinate PZA-jev in drugih znamenitosti. Taki podatki v marsikaterem lepo in na široko napisanem potopisu manjkajo. Vse ostalo si mora vsak sam ogledat in ne, da že v naprej veš kaj te tam čaka, saj s tem potovanje izgubi svoj čar.

KONEC